

Jen lumo ĉiela

M: ES BLÜHEN DIE MAIEN

1. Jen___ lu - mo ĉi - e - la
Jen___ kan - to an - ĝe - la,
en nok - to - me - za hor'.
krist - nas - ka___ ga - ja ĥor'.
Ek - ĝo - ju,___ re - ĝa Bet - Le - ĥem'!
Ju - bi - lu___ vi, Je - ru - sa - lem'!
La___ Fi - lo de___ Di - o
ve - nis el ĉi - e - la hal' por ku - ŝi en mi -
ze - ra stal', ve - ra___ hom', mor - tal'.

2. Hodiaŭ karniĝis
la Vorto inter ni,
kaj Dio homiĝis,
ke l' hom' fariĝu Di'.
Hodiaŭ malplenigis sin
la Dia Fil' por savi nin.
La flamo de l' amo
brulu nun en nia kor'.
Responde al la Di-favor'
sonu laŭd' kaj glor'.

3. Vin laŭdu la perloj
per eta milda bril'.
Vin benu la merloj
per triloj de jubil'.
Vin gloru ĉia muzikil',
tamburo, ŝalmo, sak-fajfil';
koloroj, odoroj;
ĉio bona sur la ter'
kaj ĉio en ĉiela sfer',
maro kaj river'.

JEN LUMO ĈIELA • M (Es blühen die Maien): tirola popolkanto • E (origi-
nale verkita): Albrecht Kronenberger 2018-01-07

Luk 2,1ss; Joh 1,14; Flp 2,6-7
mortalo = mortideva homo (PIV)

La tria strofo estiĝis el la plezuro ludi per rimoj kaj sonoj.
La ĝuo pri tio eble kreskigos pliajn tiajn strofojn. – Ĉu
fare de vi?